

В спеціалізованій туристичній літературі виділяють такі регіони з найбільшою туристичною активністю як Альпи, Анди, Карпати, Тибет, Кавказ, Балканський півострів, Адріатичне море.

Питання щодо регіоналізації підіймалися не один раз різними людьми, що визначали регіон як частину географічного простору, що становить цілісність природного середовища, господарства й населення. Тому щоб удосконалити її організацію необхідно розглядати кожен регіон як сукупність певних елементів, які можуть зацікавити потенційних туристів.

Туристична діяльність тісно пов'язана, як правило, з рівнем національних державних характеристик, що мають чітко зафіксовані межі. Це може сильно обмежувати туристичний регіон, як місце подорожі, але використовуючи ряд прийомів можна удосконалити організацію туризму в регіонах.

Основні напрями удосконалення:

1. Вивчення та дослідження регіону, як потенційного туристичного місця (наявність туристичного потенціалу, унікальних природних чи історико-культурних пам'яток тощо).
2. Провівши моніторинг території, визначити майбутні цілі поїздки туристів (для доцільності регіону як туристичної одиниці).
3. Запустити програму залучення у цю сферу спеціалістів (при необхідності навчити).
4. Організація місця, робочої сили, транспорту (обслуговування, умови для проживання, організація дозвілля з відповідним рівнем обслуговування).
5. Розробити план щодо інфраструктури регіону, впровадження сфери обслуговування для туристів (технологічні новинки, нові способи обслуговування, усунення локальних негараздів).
6. Організувати популяризацію необхідного регіону (реклама, залучення турагентств, економічні та соціальні вигоди поїздки).

УДК 502.1:379.852(477)

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЕКОЛОГІЧНОГО ТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Студ. М.І. Золевська, гр. БМТБ-13

Наук. керівник доц. І.М. Гончаренко

Київський національний університет технологій та дизайну

Екологічний туризм (екотуризм) набуває усе більшого поширення у сучасному світі. Причому, темпи зростання популярності екологічного туризму прямо пропорційні темпам зменшення кількості незмінених природних та традиційних культурних ландшафтів.

Існує два основні напрями екологічного туризму. Відповідно до першого з них, головним об'єктом екотуризму є малозмінені природні території. Цей напрямок виник у США у середині 80-х років ХХ ст. в рамках організації туристських мандрівок у найбільш віддалені і неосвоєні регіони світу. Паралельно об'єктами екотуризму у США стали також місцеві національні природні парки. Другий напрям розвитку екотуризму, який набув поширення насамперед в Європі, і в Україні зокрема, спрямований на відвідування, поряд із малозміненими людською діяльністю природними територіями, і об'єктів традиційної місцевої культури. У зв'язку із зосередженням уваги на організації відпочинку насамперед у сільській місцевості, цей напрямок екологічного туризму у нас часто називають сільським або агротуризмом. Саме другий напрямок розвитку екотуризму є, на нашу думку, найбільш перспективним, з огляду на стрімке скорочення кількості малозмінених природних ландшафтів, у в тому числі і в Україні.

Проаналізувавши основні напрями розвитку екологічного туризму у світі, а також, беручи до уваги основні положення концепції "сталого розвитку", можемо зробити висновок, що екотуризм - це туристська діяльність, метою якої є пізнання особливостей малозмінених природних і традиційних культурних ландшафтів за умови збереження ландшафтного різноманіття.

В Україні екологічний туризм перебуває на початковій стадії розвитку. Екотуристичні мандрівки організуються переважно на самодіяльному рівні, комерційна діяльність у цьому напрямку лише зароджується. Однак уже помітне виділення двох шляхів розвитку екологічного туризму – "американського" та "європейського". Перший формується у вигляді організації спортивно-туристських подорожей в екстремальних природних умовах, другий – у формі організованого відпочинку у сільській місцевості із залученням до традиційної місцевої культури (в Україні цей вид туризму називають сільським зеленим або агротуризмом).

Україна володіє достатніми екотуристичними ресурсами, використання яких, поряд із зростаючим попитом на туристичні послуги, закономірно призведе до інтенсифікації розвитку інфраструктури та територіальної організації екотуристичної діяльності.

УДК: 338.46:65.016

СТРУКТУРНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ СФЕРИ ПОСЛУГ

Студ. О.М. Копачевська

Наук. керівник доц. Р.В. Янковий

Київський національний університет технологій та дизайну

Позитивний розвиток національної економіки держави на сьогоднішній день залежить від науково-технічного прогресу й впровадження інноваційних проектів в підприємства у сфері послуг. Досліджуючи світовий досвід теоретичних, методичних та практичних заходів щодо використання інновацій у сфері послуг, підприємства вітчизняні можуть отримати конкурентні переваги як на внутрішньому ринку, так і при виході на світовий ринок, адже Україна – це країна, що має суттєвий «запас міцності» у фундаментальних науках, які й забезпечують інноваційний розвиток.

Існує загроза переорієнтації вітчизняної науки на вирішення проблем інноваційного розвитку інших країн і перетворення України на експортера товарів і послуг із низьким рівнем доданої вартості, у тому числі у сфері інтелектуальної праці.

Один з основних напрямів розвитку підприємств сфери послуг України полягає у придбанні машин, обладнання та програмного забезпечення для виробництва нових або значно поліпшених продуктів і послуг, про що повідомили майже 80% підприємств із технологічними інноваціями. Зростання доходів населення — один із найважливіших факторів, що детермінує параметри і структуру розвитку сфери послуг, саме тому розвинена сфера послуг є атрибутом багатого суспільства.

Демографічні зміни також відіграють певну роль у розвитку сфери послуг. З одного боку, вони об'єктивно визначають масштаби сфери послуг через збільшення (зменшення) чисельності населення, з іншої — детермінують структуру цієї сфери, оскільки збільшення, наприклад, частки людей похилого віку спричинює зростання попиту на медичні та рекреаційні послуги. Важливою складовою проблеми створення умов для розвитку ринку послуг є вдосконалення дії механізму місцевого самоврядування, тобто залучення громади до активної участі у визначенні пріоритетних напрямів зростання ринку послуг, посилення впливу населення на рішення регіональних органів влади, застосування механізму партнерства для стимулювання розвитку перспективних видів діяльності в сфері послуг.

Однією з умов розвитку є проведення досліджень і розробок на підприємстві або придбання їх результатів у сторонніх організаціях. Важелями, що забезпечать розвиток ринку послуг, повинні стати: сприяння інноваційному інвестуванню підприємств; підтримка в перспективі на відповідній науково визначеній основі розвитку мережевих та кластерних структур безпосередньо сервісного характеру (транспортно-логістичні, туристично-рекреаційні, культурно-розважальні); посилення взаємодії науково-дослідного сектора, закладів освіти, органів місцевого самоврядування та безпосередньо підприємств з метою наукового обґрунтування впровадження інноваційних продуктів на ринку послуг та прогнозування результатів їх реалізації.